

अपि च तत्रैव २४० अध्याये ।
 “हादयध्यानपर्यन्तं मनो ब्रह्मणि यो नरः ।
 तुष्टे तु संयतो मुक्तः समाधिः सोऽभिधीयते ॥
 ध्येयमेव हि सर्वत्र ध्याता तत्रयतां गतः ।
 पश्यति ह तद्विहितं समाधिः सोऽभिधीयते ॥”
 अन्यच्च विष्णुपुराणे । ६ । ७ । ८० ।
 तस्यैव कल्पनाहीनं स्वरूपग्रहणं हि यत् ।
 मनसा ध्याननिष्पाद्यं समाधिः सोऽभिधीयते ॥
 अपरञ्च ।
 “इमं गुणसमाहारमनात्मत्वेन पश्यतः ।
 अन्तः प्रीतलता यस्य समाधिरिति कथ्यते ॥”
 इति योगवाशिष्ठे उपशमप्रकरणम् ॥
 योगाङ्गविशेषः । यथा । समाधिस्तु द्विविधः ।
 सविकल्पको निर्विकल्पकश्चैति । तत्र सविकल्पको
 नाम ज्ञातृज्ञानादिविकल्पलयानपेक्षया द्वितीय-
 वस्तुनि तदाकाराकारितायाश्चित्तवृत्ते रवस्थानम् ।
 तदा सृज्यगजादिभाषेऽपि सृज्याणवत्
 ह तभाषेऽप्यहं तं वस्तु भासते । तदुक्तमभिधुक्तेः
 “इति स्वरूपं गगनीपमं परं
 सक्तद्विभातं त्वजमेकमव्ययम् ।
 प्रलेपकं सर्वगतं यदहं
 तदेव चाहं सततं विमुक्तम् ॥
 इतिस्तु शुद्धोऽहमविक्रियात्मको
 न मेऽस्ति बहो न च मे विमोचः ॥”
 इत्यादि ॥०॥

निर्विकल्पकस्तु । ज्ञातृज्ञानादिभेदलयापेक्षया
 द्वितीयवस्तुनि तदाकाराकारिताया बुद्धिवृत्ते-
 रतितरामेकौभावेनावस्थानम् । तदा तु जला-
 काराकारितलवणानवभासेन जलमात्रावभास-
 वद्वितीयवस्तुकाराकारितचित्तवृत्त्यवभासे-
 नाद्वितीयवस्तुमात्रमेवावभासते । ततश्चास्य
 सुषुप्ते चामेदशङ्का न भवति उभयत्र हृत्त्यभाषे
 समानेऽपि तत्सत्त्वावभासवभासेनानयोर्भेदोप-
 पत्तेः ॥ अस्याङ्गानि । ‘यमनियमासनप्राणायाम-
 प्रत्याहारधारणाध्यानसमाधयः । तत्र अहिंसा-
 सत्यास्तेयब्रह्मचर्य्यापरिश्रयः यमाः । १ । शौच-
 सन्तोषतपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानि नियमाः २
 करचरणादिस्थानविशेषलक्षणानि पञ्चसंस्कारादीनि चासनानि । ३ । ऐश्वर्य्यकूपककुम्भक-
 लक्षणाः प्राणनिग्रहोपायाः प्राणायामाः । ४ ।
 इन्द्रियाणां स्वस्वविषयेभ्यः प्रत्याहारणं प्रत्या-
 हारः । ५ । अद्वितीयवस्तुत्यन्तरिन्द्रियधारणं
 धारणा । ६ । तत्राद्वितीयवस्तुनि विच्छिद्य
 विच्छिद्य अन्तरिन्द्रियवृत्तिप्रवाहो ध्यानम् । ७
 समाधिस्तु उक्तः सविकल्पक एव । ८ । एव-
 मस्याङ्गानि निर्विकल्पकस्य लयविशेषकषाय-
 रसास्वादलक्षणवत्पारो विद्याः सम्भवन्ति ।
 लयस्तावत् अखण्डवस्त्ववलम्बनेन चित्तवृत्ते-
 निद्रा । १ । अखण्डवस्त्ववलम्बनेन चित्तवृत्ते-
 रन्यावलम्बनं विशेषः । २ । लयविशेषाभावेऽपि
 चित्तवृत्ते रागादिवासनया स्वस्वोभावात्
 अखण्डवस्त्ववलम्बनं कषायः । ३ । अखण्ड-

वस्त्ववलम्बनेनापि चित्तवृत्तेः सविकल्पानन्दा-
 स्वादनं रसास्वादः । समाधारभसमये सवि-
 कल्पानन्दास्वादनं वा । ४ । अनेन विप्रचतु-
 ष्येन रहितं चित्तं निर्व्यातदोषवदचलं सद-
 खण्डचैतन्यमात्रमवतिष्ठते यदा तदा निर्वि-
 कल्पकः समाधिरित्युच्यते ॥०॥ तदुक्तम् ।
 “लये सम्बोधयेत् चित्तं विचिंत्यं ग्रमयेत् पुनः ।
 सकषायं विजानीयात् ग्रमप्राप्तं न चालयेत् ॥
 नास्वादयेद्रसं तत्र निःसङ्गः प्रपञ्चा भवेत् ॥”
 इत्यादि । यथा दीपो निवातस्थो नेङ्गते
 इत्यादि च । इति श्रीसदानन्दयोगीन्द्रविरचित-
 वेदान्तसारः ॥ (स्वनामस्वातवैश्वविशेषः । अयं
 हि महाभाष्यामाराध्य परं ज्ञानमलभत् । अस्य
 विशेषवृत्तास्तु देवोमाहात्म्यतो द्रष्टव्यः ॥)
 समाधिस्थः, त्रि, (समाधौ तिष्ठतीति । स्वा +
 कः । समाधियुक्तः । यथा,—
 “मनः संकल्परहितमिन्द्रियार्थानिचिन्त्यन् ।
 यस्य ब्रह्मणि संलीनं समाधिस्थः स कौत्सितः ॥
 ध्यायतः परमात्मानमात्मस्य यस्य योगिनः ।
 मनस्तत्रयतां याति समाधिस्थः स कौत्सितः ॥”
 इति गारुडं गीतासारे २४० अध्यायः ॥
 समानं, त्रि, (समानोति सम्यक्प्रकारेण प्राप्ति-
 तीति । सम् + आ + अन + क्तः । यद्वा, समानं
 मानमस्य । समानस्य च्छन्दसीति सः ।) सत् ।
 समम् । यथा, रघुः । २ । ७४ ।
 “भुजे भुजङ्गेन्द्रसमानसारे
 भूयः स भूमेर्धुरमाससञ्ज ॥”
 एकम् । इति मेदिनी ॥ (यथा, मनुः । १४ । ४० ।
 “नोपगच्छेत् प्रमत्तोऽपि स्त्रियमार्तवदग्र्ये ।
 समानशयने चैव न शयौत तथा सह ॥” ०॥
 मानेन सह वृत्तमानमिति विप्रदे गर्वसहि-
 तञ्च । यथा, भागवते । १ । १६ । ३६ ।
 “स्यैर्यं समानमहरत् मधुमानिनीनां
 रोमोक्तवो मम यदद्विषट्कृतायाः ॥”
 समानः, पुं, (समन्तादित्यनेनेति । सम् + अन +
 क्तः ।) शरीरस्वभावविशेषः । स तु नाभि-
 र्संस्थितः । इत्यमरभरती ॥ (यथा,—
 “हृदि प्राची गुदेऽपानः समानो नाभि-
 संस्थितः ॥”
 वर्णभेदः । इति हेमचन्द्रः ॥ स तु एकस्थानो-
 चार्थवर्णः । यथा । सामान्यत्वं कस्यानत्वम् । इति
 मुग्धबोधव्याकरणम् ॥
 समानकालीनः, त्रि, (समानकाले भवः । समान
 काल + कः ।) तुल्यकालोत्पत्तिकः । यथा ।
 गोषु दुग्धमानासु प्रागतः दुग्धस्वागत इत्यादौ
 समानकालीनत्वं भाषते । तेन गोविषयकवृत्त-
 मानदोहनकालीनमनानुसूक्तकृतिमान् । एवं
 गोविषयकानौतदोहनसमानकालीनानौतगम-
 नानुसूक्तकृतिमानिति बोधः । इति सार-
 मञ्जरी ॥
 समानोदकः, पुं, (समानं एकं तर्पणकाले देय-
 सुदकं यस्य ।) एकोदकः । स तु ज्ञाति-

विशेषः । तर्पणे समानं एकमुदकमस्य । यथा,
 “जारी नङ्गः सगोचस्तु स्वजनज्ञातिवाञ्छवाः ।
 सकुल्यबन्धुदायादस्यसमानोदका अपि ॥”
 इति जटाधरः ॥
 स तु चतुर्दशपुरुषपर्यन्तः जन्मनामस्मृति-
 पर्यन्तश्च । तत्र आद्यस्यैकादशपुरुषावधि-
 चतुर्दशपुरुषपर्यन्तस्याशीचं पक्षिणी द्वितीय-
 स्यैकाहः । यथा । उदकक्रियामधिकृत्य पार-
 स्करः । सर्वं ज्ञातयो भावयन्ति । आसप्त-
 मादशमाहा समानपामभासेन यावत् सम्बन्ध-
 मनुस्यरेयुर्वा इति भावयन्ति निष्पादयन्ति
 अत्र यावत् सम्बन्धमनुस्यरेयुरेककुलजाता वय-
 मिति अरचं भवतीत्यनेनैव सर्वेषामुदकदाने
 प्राप्ते यदासप्तमादशमादुक्तं तत्तत्पक्षिकर्पतार-
 तम्येनाशीचभेदेऽप्युदककर्म समानार्थमिति ।
 अशीचभेदस्तु सप्तमपुरुषपर्यन्तं सपिण्डत्वाह-
 शाहः । ततश्च दशमपुरुषपर्यन्तं त्र्यहः ।
 तथा च विष्णुहृदयतो ।
 “दशाहेन सपिण्डास्तु शुध्यन्ति मृतसूतके ।
 त्रिरात्रेण सकुल्यास्तु ज्ञात्वा शुध्यन्ति
 गोत्रजाः ॥”
 ततश्चतुर्दशपुरुषपर्यन्तं पक्षिणी ततश्च जन्मना-
 मस्मृतिपर्यन्तमेकाहः । तथा च मिताक्षरा-
 विवादचिन्तामण्योर्वृद्धयन्तुः ।
 “सपिण्डता तु पुरुषे सप्तमे दिनिवर्त्तते ।
 समानोदकभावस्तु निवर्त्तताचतुर्दशात् ॥
 जन्मनामस्मृतेरेके तत्परं गोत्रमुच्यते ॥”
 अत्र समानोदकत्वे द्विविधे पूर्व्वं च गौतमः
 पक्षिणीमसपिण्डं । परत्र शरीरतः । मातामहे
 त्रिरात्रं स्वादेकाहस्त्वसपिण्डके इति । अथैव
 गोत्रजानामहः स्मृतमिति जावालवचनम्
 ततः परं सम्बन्धेन समानोदकतानिष्ठैः सान-
 मात्रमिति ज्ञात्वा शुध्यन्ति गोत्रजा इति हृद-
 स्युक्तत्वादिति । इतिशतत्वम् ॥
 समानोदक्यः, पुं, (समाने उदरे शयितः । “समा-
 नोदरे शयितो चोदोदतः ।” ४ । ७ । १०८ ।
 इति यत् । “विभाषोदरे ।” ६ । ३ । ८८ । इति
 पक्षे सादेशो न ।) सङ्गोदरः । इत्यमरः ।
 (यथा, भट्टिः । ७ । ८६ ।
 “समानोदक्यमध्याकं जटायुश्च स्तथादरात् ॥”)
 समापः, पुं, (समा आपो यस्मिन् । ऋकपुरित्यः ।
 “समाप ईत्वे प्रतिषेधो वक्तव्यः ।” ६ । ३ । ८७ ।
 इत्यस्य वार्तिकोक्त्या ईत्वप्रतिषेधः ।) देवयज-
 नम् । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥
 समापकः, त्रि, समापनकर्त्ता । समापयति यः
 संपूर्णपथातोर्णकप्रत्ययेन निष्पन्नः । यथा,—
 “आख्यातास्तिवादयस्तोषाश्च प्रधानत्वं वाक्य-
 समापकत्वात् ।” इति दुर्गादासः ॥
 समापनः, क्ली, (सम + आप् + क्त्वाट्) परिच्छेदः ।
 समाप्तिः । (यथा, मनुः । ५ । ८८ ।
 “आदिष्टी नोदकं कुर्यादात्रतस्य समापनात् ।
 समाप्ते तूदकं ज्ञात्वा त्रिरात्रेणैव शुध्यति ॥”)